

Luku 9

SAAKO HALATA?

On heinäkuun 11. päivä, Maunon syntymäpäivä. Maunon koti on täytynyt sukulaisista ja kavereista, jotka ovat tulleet juhlimaan tärkeää päivää hänen kanssaan.

Äidin sisko Pirjo-täti saapuu juhliin Amerikasta asti. Täti on hirmu puhelias ja kovaääninen. Hän levittää kätensä isoa halausta varten. "Halataanpa, synttäripoika!" hän sanoo iloisesti. Maunoa täti kuitenkin ujostuttaa, sillä viime näkemisestä on jo tovi. Hän painaa katseensa alas ja hivuttautuu äidin taakse, mutta tarkkailee silti tätiään kiinnostuneena. Muusa kuiskaa: "Mene nyt halaamaan, muuten täti loukkaantuu."

Ilmassa leijailee sateenkaaripölyä. Lumon lämmin ääni kuiskaa Maunon korvaan:

"Ei tarvitse halata, jos ei siltä tunnu. Moikkaamiseen ei aina tarvita halausta. Voit sanoa "moi", hymyillä, vilkuttaa tai antaa vaikka ylävitosen. Sinä saat valita, mikä tuntuu hyvältä. Ja jos toinen ei vastaa tai näyttää epävarmalta, silloin pitää pysähtyä. Ketä tahansa ei saa halata, kutittaa tai pussata. Niin saa tehdä vain silloin, kun se tuntuu molemmista hyvältä."

Mauno hymyilee vienosti ja päättää vilkuttaa tädille. Tädin suupielet valahtavat hetkeksi alaspäin. Hän näyttää vähän pettyneeltä, mutta vilkuttaa Maunolle takaisin. "No, ehkä vähän myöhemmin sitten. Minulla on ollut niin hirmu kova ikävä teitä kaikkia", täti sanoo jo hieman hymyillen.

Mauno tuntee olonsa helpottuneeksi.

"Taisit huomata, että täti näytti vähän pettyneeltä, kun ei saanut halausta", Lumo kuiskaa vielä hänen korvaansa. "Et silti ole vastuussa

